

[Stensballe.]

Tinget, og den bliver formodentlig en af Dagene afgjort ved Afstemning i det andet høje Ting.

Efter det ærede 10de Medlem for 1ste Kredse's Opfattelse kunde man ikke formode, at der vilde fremkomme noget fra Fagforeningernes Side, naar Loven var ophævet. Jo, det kan man, for saa vidt som der jo er fremsat Trusler. En saadan hørte vi nævnt her i Tinget, og andre kunde nævnes. Men alt det kan jo nu ikke hjælpe noget. Vi skal have Lovforslaget gennemført, og den gældende Lov skal stemmes ned, det ved vi, og Flertallet er parat dertil.

Hermed anbefaler jeg paa ny mine Meningsfæller at stemme imod Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Formanden: Jeg skal her afbryde Mødet. Det genoptages i Aften Kl. 19.

Mødet udsat Kl. 15⁴⁵.

Mødet genoptaget Kl. 19.

Man gik til Afstemning over Lovforslaget om Ophævelse af Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 38 Stemmer mod 33.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

Lange: Det foreliggende Lovforslag er et nyt Eksempel paa, hvordan den politiske Forhandling former sig under de nuværende Magtforhold, idet det illustrerer Vilkaarene for denne Forhandling. Det

Lovforslag, som vi behandler her i Dag, tør vel siges at angaa et af de allervigtigste Spørgsmaal, som Rigsdagen overhovedet i disse Aar har haft Lejlighed til at beskæftige sig med; det er et Forslag, som griber dybt ind i Erhvervsforholdene, griber dybt ind i mange Menneskers daglige Erhverv. Lovforslaget har været til Udvalgsbehandling i det andet høje Ting i omtrent tre Maaneder, men hvad har denne Udvalgsbehandling, hvorunder baade Oppositionspartierne og paa en særlig Maade de store Erhvervsorganisationer har søgt at paavirke Resultatet, ført til? At man har rettet en Dato i det Lovforslag, som blev fremsat i November Maaned. Det eneste Resultat, der er kommet ud af de Forhandlinger, som er ført i Folketinget, og som har taget saa lang Tid, er dette, at man har forandret Lovens Udløbsdato.

Den højtærede Handelsminister blev, da han efter Folketingsvalget i Oktober 1935 overtog Ledelsen af Handelsministeriet, modtaget med visse Forventninger, ikke alene inden for sit eget Parti, men ogsaa i Kredse, der kendte Handelsministerens Indsats i mange Forhandlinger, der er ført med Erhvervslivets ledende Mænd i vort Land. Man havde Forventninger om, at Landets nye Handelsminister vilde have en særlig Ævne til bl. a. ogsaa paa dette Omraade at faa en Forstaaelse i Gang imellem Erhvervslivets Mænd om den Sag, som vi her behandler, og den højtærede Handelsminister gav selv i høj Grad Anledning til, at man nærede disse Forventninger. Den højtærede Minister har for det første sagt, at han ikke ønskede — og jeg gaar ud fra, at han stadig har den Opfattelse — at bevare dette System een Dag længere, end det var nødvendigt. Den højtærede Handelsminister gav ogsaa Udtryk for, at han vilde udarbejde Ændringer af vidtgaende Karakter, som skulde fjerne Ulemperne, gøre hele Ordningen lettere, gøre Samarbejdet mellem Valutaordningens Ledere og Erhvervslivets Ledere betydeligt lettere, end det hidtil havde været. Naar man ser Resultatet af disse Overvejelser, maa man sige, at de store Planer ikke førte til noget stort Resultat, Det var en meget lille Mus, der fødtes, og enhver maa dog kunne se, sikkert ogsaa Regeringen, at det ikke gaar længe med det nuværende System.

Ikke des mindre har Regeringen ikke villet eller ikke turdet gaa ind i en saglig Forhandling med Oppositionspartierne eller med Erhvervsorganisationernes ledende Folk. Man skulde ellers tro, at Erhvervenes Henvendelse, om ikke andet kunde gøre